

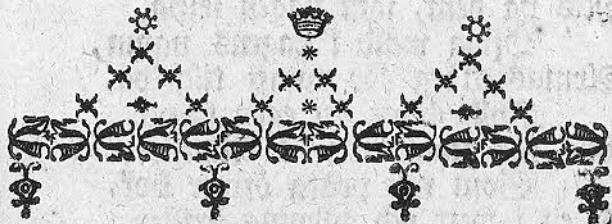
Gastelags = Riset

Til

Allmänheten.

STOCKHOLM,

Tryckt hos *Wennberg och Nordström* 1772.

Afgan wäg til åran banar,
Riset är ju barna-rätt,
Som dem ifrån laster manar,
Til förbättradt Lefnadsfatt,
Ofra äger barna-wären,
Uti Laster mindre del,
En bör nu wid mogna åren,
Ris påminna Edra fel.

Ris på den, som smädligt dömmar,
Om sin Kung och Öfwerhet,
Ris på den, som Liflig glömmar,
Plikt med undersåtlighet!
Ris på påls, med Härmlins foder,
Som ej årans Söner bår,
Ris på egennyttans bröder,
Som sin nästas gods förtår.

Ris

Ris på den, som jämte plogen,
Gör sig till en dubbel träl,
Stjäl från esterwerlden skogen,
Och orustig ej mår wäl.
Ris för Herrar Advocater,
Som förwandlar ljusst till mörcktt,
Ris för alla de Soldater,
Som i faran är bestörckt.

Ris för alla Embets-Männer,
Som ej sysslan wårda wäl,
Ris på alla dem som kanner,
Sitt, för Kronans gagn, och stjäl,
Ris på dem wår Banque bedraga,
Och wår allmänhet bestjäl,
Ris på dem, som snål och mager,
Lefwer egennyttans träl,

Ris för Cheleton, som suger
Utan samwett armas mår,
Blott för winst bedrar och ljuger,
Sömlös, swartblek till sin färg,
Ris på dem, som ock förslöser,
Fädrens arf, förtänt med swett,
Som åt Nympher förråd öser,
Och till wällust sig beredt.

Ris

Kis på alla de Poeter,
Som ren sanning dölja will,
Kis på alla de Propheter,
Som kan spå för Brånwin, Sill,
Kis på dem, som skuggan tyder,
Utaf grumlet i en kopp,
Kis på dem som endast pryder,
Kodderstors, och mængels Trop.

Kis på den ei mot sin nästa
Hysar mildhet, ömhet, wett,
Kis på den, med Allmänt bästa,
Icke gör sielfwilligt et
Kis på dens inbildnings skugga,
Upblåst för sin spegel står,
Men i wärket likt en sugga,
Med sitt högmod nedrig går.

De i Kis hopbundna qwistar,
Brytes ei så lättlig af,
Om du, mot din frihet twistar,
Gör sielfwillit dig til slaf;
Så skall detta Kis förklara
Följden af din frihets brott,
Når du ei kan ur din fara,
Hjelpa dig i minsta mått.

* *
* *

* *
* *

* *
* *